

denne Samling i alt Fald maa bringe dette gode Resultat.

Endvidere anmoder man om at faa Loven om Skolebespisning gennemført. Det er jo en Sag, der ligger i Udvalg her i Tinget, og saa vidt jeg ved, venter man, at der kommer et Resultat ud af det Lovforslag derom, som vi have forelagt. Selv om det ikke bliver vor Tanke helt ud, der bliver gennemført, kunne vi vel nok i dette Tilfælde sige, at noget er bedre end intet. Det er et Skridt i den rigtige Retning, og derfor haabe vi, at der maa komme et Resultat ud af Sagen i denne Samling.

Der henvises endvidere i Andragendet til en Forbedring af Forholdene paa Opdragelsesanstalter og Børnehjem. Der er forlængst afgivet en Betænkning af den paagældende Kommission, og jeg benytter Lejligheden til at sige, at det forekommer mig, at vi meget godt kunde have faaet forelagt et Lovforslag om denne Sag allerede i denne Samling. Kommissionens Betænkning indeholder et udarbejdet Forslag med Flertals- og Mindretals-Indstilling, og Sagen har været Genstand for en meget omhyggelig Undersøgelse. Det vilde have været heldigt, om vi allerede nu kunde have begyndt paa Arbejdet i denne Sag, men i alt Fald kan man vel vente, at der i næste Samling vil blive fremsat et Lovforslag om dette Emne.

Endelig opfordres Regering og Rigsdag til at udvide Arbejderbeskyttelsen ved Fabrikloven, saaledes at der ogsaa for voksne Arbejdere indføres begrænset Arbejdstid, ligesom det maa anses for ønskeligt, at Børnearbejde og Hjemmearbejde ophæves. Der foreligger om denne Sag et Lovforslag i Landstinget, men der er deroppe en Tendens til at tage en hel Del af det gode ud af Lovforslaget. Vi haabe, at den højtærede Minister vil være paa sin Post, saa at Lovforslaget ikke forringes.

Det henstilles i Andragendet, hvorledes Pengene til disse Reformere kunne skaffes til Veje. I saa Henseende kan jeg indskrænke mig til at henvise til de omfattende Ændringsforslag, vort Parti har stillet til Skattelovforslagene. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale, at Andragendet henvises til Konseilspræsidenten. Jeg haaber, at han kan tage imod det. Det er en Røst fra Folket, kan man sige, idet den lyder fra ca. 36,000 Mennesker, der have været forsamlede til Møder.

Andragendet under Nr. 8 have Socialdemokraterne i Udvalget foreslaaet at henvise til Justitsministeren og Kultusministeren. Det angaar Dyrebeskyttelsen. An-

dragendet indeholder en Mængde forskellige Forslag og henleder særlig Opmærksomheden paa enkelte af disse. Det forekommer mig, at vi her i Landet bør se at komme bedre med paa Lovgivningen om Dyrebeskyttelsen. Vi ere der distancerede af flere andre Lande, f. Eks. England, Norge og Finland, hvor der, hvad jeg senere skal komme tilbage til, er vedtaget gode Foranstaltninger til Værn for Dyrene. Men her i Landet gøres der intet eller saa godt som intet fra Autoriteternes Side for Dyrebeskyttelsen. Alt, hvad der skal gøres, er overladt til private Foreninger; og naar de Mænd og Kvinder, der interessere sig for dette Arbejde, komme til Autoriteterne, særlig til den højtærede Justitsminister, have de en Følelse af at komme til Ulejlighed, man er ikke saa imødekommende overfor dem, som man kunde og burde være. Særlig naar vor Lovgivning er saa mangelfuld, er det naturligt, at der fra Autoriteternes Side gøres, hvad der paa nogen Maade er muligt. Jeg mener derfor, at det frivillige Arbejde bør støttes af Regering og Rigsdag, fordi vor Lovgivning, som sagt, paa dette Omraade er slet og mangelfuld. Den indskrænker sig væsentlig til en Paragraf i Straffeloven om Straf for Dyrplageri. Denne Paragraf er baseret paa de forældede Anskuelser, at Dyrene ere en Slags Værktøj, som Samfundet kun skal tage sig af, for at Mennesker ikke skulle forarges og af økonomiske Grunde. Denne Opfattelse er doceret paa Universitetet, og den doceres vistnok den Dag i Dag. Denne forældede Anskuelse maa forandres i Overensstemmelse med Tidens humane Ideer.

Saa længe Lovgivningen er præget af dette forældede Syn, er Følgen den, at den stedse stigende saakaldte Kultur medfører en stedse stigende Raahed overfor Dyrene. Jeg tænker f. Eks. her paa den barbariske Behandling, som et af vore mest trofaste Husdyr, Hesten, er Genstand for ved Kupering og Udrivning af Mankehaarene. Af Vindesyge eller af Modedaarskab lemlæster man Hesten, berøver den dens smukke naturlige Pryd, som ogsaa er nødvendig for den til Værn mod Insekter o. s. v., og paafører derved Dyret de største Lidelser. Jeg vil tilføje, at selv paa de højeste Steder taaler man endnu denne Raahed. Jeg har tidligere talt om denne Sag her i Folketinget, og det foranledigede, at den daværende Minister sendte en Henstilling om den Sag til Straffelovkommissionen. Det er jo rart at have saadan en Kommission, hvor man kan putte alle den Slags Ting